

LETO 2021

Št. 17

18.4.2021 – 3. velikonočna nedelja

KAKŠNI PA BOMO MI OB KONCU ČASOV?

V različnih obdobjih so bogoslovni učenjaki premišljevali in pisali o marsičem. Zanimalo jih je tudi, kakšna bodo naša telesa, ko bomo ob koncu sveta vstali, kakor izpovedujemo v veri. Mnogi so menili, da bomo imeli vsi telesa ljudi, ki štejejo kakšnih trideset let, ko so na višku svoje moči. Skrbelo jih je tudi, ali bomo tudi po vstajenju moški in ženske, pa še marsikaj. Vse to so ugibanja, ki jih lahko imamo za bolj ali manj utemeljena ali pa tudi za prazno besedičenje. Drži pa, kar je zapisal apostol Pavel: da bo vstali in poveljčani Kristus, »z močjo, s katero si more podvreči vse, preobrazil naše bedno telo, tako da ga bo naredil podobnega telesu svojega veličastva«.

Iz tega, kar so o Jezusovem poveljčanem telesu po njegovem vstajenju zapisali evangelisti, lahko sklepamo, da bodo naša telesa po vstajenju na »poslednji dan« nekaj izredno lepega. Zanje ne bodo več veljali zakoni prostora in časa, ki nas zdaj omejujejo. Kako bo to, ne vemo in naj nas niti ne skrbi. Skrbi pa naj nas nekaj drugega: naj bodo naša telesa, naše telesne moči, čuti in sposobnosti zvesto orodje duše tega Božjega ognja ljubezni, ki ga nosimo v sebi. Apostol Pavel nam kliče, naj imamo vedno pred očmi dejstvo, da so naša telesa Božje svetišče, tempelj, v katerem prebiva trojedini Bog. Ob tem pristavlja: »Poveljčujte torej Boga v svojem telesu!«

Kristusovo poveljčano telo, s katerim se je po vstajenju večkrat prikazal svojim prijateljem, apostolom in učencem, je imelo vidne sledove ran na rokah, nogah in na srčni strani. Te rane so vidna sled njegove odrešilne ljubezni. Iz Jezusove prebodene strani je bila rojena Cerkev in vsi zakramenti, ki nas posvečujejo. Če smo v življenju zvesti obljubam, danim pri prejemu teh zakramentov, če zvesto hodimo za Kristusom, potem se bodo ta neizbrisna znamenja, s katerimi smo bili zaznamovani, na veke svetila in bomo nanje lahko upravičeno ponosni.

Po: S. Čuk, Misli srca

Jezus v evangelijskem odlomku stopi med učence. Prestrašijo se in prevzame jih strah, kajti mislijo, da vidijo duha. Jezus jim pokaže svoje roke in noge: »Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz« (Lk 24,39). Evangelist Luka hoče tukaj pokazati Grkom, kaj pomeni vstajenje. Grki so si vsekakor lahko predstavljali, da je Vstali duh, da se je duša ločila od telesa in sedaj obstaja zase. Toda vstajenje je več. Vstala je Jezusova oseba, s telesom in dušo. Z opozorilom na roke in noge odgovarja Luka na platonsko filozofijo, ki si lahko predstavlja samo osvoboditev duše iz ujetništva telesa. Vstajenje je vstajenje telesa. To nam podarja roke, ki vzamejo življenje v roke, ki se ljudi nežno dotikajo, božajoč naredijo ljubezen, ki jo lahko izkusimo. In vstajenje nas postavlja na noge, da stojimo zase in gremo svojo pot, ki je svojska pot, ki nas vodi v življenje.

Jezus vabi svoje učence, naj ga potipljejo. Evangelist Luka s svojim »potipljite me« kaže pristašem stoiške filozofije na to, da lahko ljudje otipajo Boga v Jezusu Kristusu. V njegovih rokah in nogah se lahko dotaknejo Boga samega. Tu se njihovo hrepenenje po enem Bogu, ki ga lahko dojemamo s svojimi čuti, izpolni. V vsaki evharistiji se smemo Jezusa dotakniti v kruhu, ki nam je položen v roke. V prvi Cerkvi so se kristjani s Kristusovim telesom dotikali svojih oči in ušes, ne le, da bi se dotaknili Kristusa, temveč da bi se jih on nežno dotaknil.

Jezus končno pusti, da mu dajo nekaj za jesti, in jé s svojimi učenci. Z njimi večerja. Vstajenje ustvarja novo skupnost. Pri obedih, ki jih imajo učenci skupaj, je v njihovi sredi sam Vstali. Evharistija je za Luka vedno izkušnja Vstalega. Intimnost in veselje, ki govorita iz tega, naj prežemata tudi obhajanje evharistije. Jezus se svojim učencem in učenkam kaže kot Bog in človek, kot tisti, ki je postal svoj pravi lastni jaz, da bi vstali iz nepristnosti v pristnost, iz okorelosti v življenjskost in iz izolacije v novo bivanje drugega z drugim.

Anselm Grün, Jezus – Podoba človeka

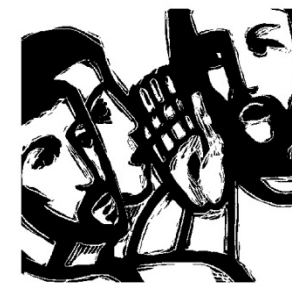
Otroci moji, to vam pišem zato, da ne bi grešili! Če pa že kdo stori greh, imamo pri Očetu zagovornika, Jezusa Kristusa, pravičnega.

(1 Jn 2,1)

Gospod, glej na nas. Pohujšamo se nad vsakim trpljenjem in ga ne maramo razumeti, čeprav sami veliko grešimo. Kolikokrat te zatajimo v svojem bližnjem, ki mu ne skažemo dovolj ljubezni. Izdajamo te iz strahu in prednosti v družbi. Ponovno padamo v greh, ker je v nas premalo vere.

Oče, odpusti nam, ker velikokrat ne vemo, kaj delamo. Pomagaj nam k spravi in spreobrnitvi, da boš ti v našem življenju vedno na prvem mestu.

Po: Bogoslužno leto B

SVETE MAŠE

- NED., 18.4. 3. VELIKONOČNA NEDELJA**
7.00 †† **Alojz in Alojzija Premrl**, Kociančičeva
8.30 Slap: ††† **Starši in Tončka Durn**, Slap
10.00 **za vse žive in pokojne župljane**
- PON., 19.4.** Leon IX., papež
19.00 ††† **Kebe**, Trg Pavla Rušta
g. Ivan doma: † **Ivan Naglost**, Gradišče
- TOR., 20.4.** Teotim, misijonar, škof
19.00 †† **Ana in Dušan Leščak**, Zemono
18.00 Slap: † **Franc Štekar**, Slap
- SRE., 21.4.** Anzelm, škof in cerkveni učitelj
19.00 † **Ivan Fabjan**, Beblerjeva
- ČET., 22.4.** Hugo, škof
19.00 † **Jože Bizjak**, Gradišče
- PET., 23.4.** Jurij, mučenec
19.00 † **Franc Batagelj**, Zemono
- SOB., 24.4.** Marija Kleopova, svetopisemska žena
19.00 † **Angel Pegan**, Lože
- NED., 25.4. 4. VELIKONOČNA NEDELJA**
7.00 †† **Ivan in Franc Rodman**, Vojkova
8.30 Slap: †† **Darinka Vidrih in Sonja Potrata**, Slap
10.00 **za vse žive in pokojne župljane**

V semenišču bodo v tem tednu opravljene naslednje maše:

- † **Dragica Trkman**, po namenu iz Ajdovščine
- **V čast Materi Božji v zahvalo**, Na Produ
- **V čast Materi Božji v zahvalo**, Zemono
- **Za duhovne in redovne poklice**, Vojkova

OZGANILA

- 🕒 Popoldne ste vabljeni k molitvi rožnega venca, litanijam in blagoslovu. Molili bomo za nove duhovne poklice.
- 🕒 Način udeležbe pri maši ostaja nespremenjen. Škofje niso dali še nobenih novih navodil.
- 🕒 V torek so uradne ure kot običajno od 9h do 12h in od 16h do 18h.
- 🕒 Verouk je še vedno na daljavo.
- 🕒 V petek od 9h dalje bom obiskal bolnike, ker ni bilo obhajanja na veliki petek.

- 🕒 Pred nami je teden molitve za duhovne poklice. Vsak večer bomo pred mašo molili rožni venec za svetost duhovnikov in za nove duhovne poklice. Pri vsaki maši pa bodo razmišljanje, prošnje in zahvala po obhajilu. V tem tednu naj bo več pogovorov, razmišljanja in molitve v ta namen tudi po vaših družinah.
- 🕒 Urejanje cerkve: Vipava: Bevkova, Gregorčičeva in Kociančičeva ulica
Slap: 7a in 7c.

PRIPADAJ, IŠČI IN SE ODLOČI!

Geslo letošnjega tedna molitve za duhovne poklice izziva tako molivce za nove duhovne poklice kot tudi tiste, ki jih Bog kliče v duhovni poklic. Velika pozornost je usmerjena na skupnost kristjanov, na občestvo. To pomeni, da problematika duhovnih poklicev zadeva tako posameznega kristjana kot družine, duhovnike in škofo. Vsi smo v istem poslanstvu in tudi skrbi za nove duhovne poklice. Želimo živeti in izpolniti naročilo vstalega in poveljčanega Jezusa, naj gremo po vsem svetu in oznanimo evangelij vsemu stvarstvu. Seveda ne gre le za misijonsko poslanstvo za daljne dežele. Vidimo, da je misijonsko področje že kar naša Slovenija, naše župnije in družine. Ko so apostoli poslušali po Jezusovem vstajenju njegova naročila, so bili vedno skupaj. Pripadali so skupnosti apostolov in skupnosti učencev. Skupaj so rasli v veri in odkrivanju novih razsežnosti poslanstva. Sveti Duh jih je potrjeval v skupni molitvi, v bratski skupnosti, v novih potrebah. Skupaj so v Svetem Duhu iskali in se tudi odločali. Kar pomislimo na dogodek ob izbiri apostola Matija, na zbor v Jeruzalemu glede apostolata med pogani in drugo. Ta zgled želimo živeti letos v molitvi za nove duhovne poklice. Kot skupnost čutimo to nalogo Cerkev. Verjamemo tudi, da Gospod kliče vedno dovolj mladih za poslanstvo v Cerkvi. Zato molimo, da bi tisti mladi, ki jih Gospod kliče, to prepoznali v skupnosti vernikov in odkrivali lepe zglede. Molimo za to, da bi mladi pogumno iskali svojo življenjsko pot in se ne prestrašili Gospodovega klica v posvečeno življenje. Molimo tudi zato, da bi znali prav razločevati Božji klic in se tudi jasno odločili. Sodobna miselnost pokaže, kako se mnogi težko dokončno odločijo za poklic – naj bo to za poročenost ali za posvečenost. Z močjo Božje milosti ter s prizadevanjem krščanske skupnosti – župnij in družin –, bodo mladi dobili moč za prave in dokončne odločitve, za izpolnitev Božje volje.

Franc Šuštar, ljubljanski pomožni škof